

Anstånd med inbetalning av skatt i samband med uttagsbeskattning, m.m.

Sammanfattning

Utskottet tillstyrker regeringens förslag i proposition 2009/10:39 om EU-anpassningar av vissa skatteregler för företag. Förslagen innebär att sådan uttagsbeskattning som ska ske på grund av tillämpning av ett skatteavtal kan skjutas upp och att fondavsättningar inte behöver återföras till beskattning omedelbart.

De nya bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas för beskattningsår som påbörjas efter den 31 december 2009.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Ärendet och dess beredning	4
Bakgrund	4
Propositionens huvudsakliga innehåll	4
Utskottets överväganden	6
Anstånd med inbetalning av skatt i samband med uttagsbeskattning, m.m.	6
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	7
Propositionen	7
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	8

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Anstånd med inbetalning av skatt i samband med uttagsbeskattning, m.m.

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229),
 2. lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483).
- Därmed bifaller riksdagen proposition 2009/10:39.

Stockholm den 5 november 2009

På skatteutskottets vägnar

Lennart Hedquist

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Lennart Hedquist (m), Lars Johansson (s), Laila Bjurling (s), Ulf Berg (m), Jörgen Johansson (c), Raimo Pärssinen (s), Christin Hagberg (s), Lena Asplund (m), Fredrik Olovsson (s), Lennart Sacrédeus (kd), Jessica Polfjärd (m), Marie Engström (v), Britta Rådström (s), Karin Nilsson (c), Helena Leander (mp), Gustav Nilsson (m) och Agneta Berliner (fp).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

Regeringen föreslår ett antal lagändringar i inkomstskattelagen (1999:1229) och i skattebetalningslagen (1997:483) för att anpassa reglerna om uttagsbeskattning och återföring av fondavsättningar vid utflyttning till ett annat EU-land så att de inte kommer i konflikt med gemenskapsrätten.

Regeringens förslag till riksdagsbeslut framgår av *bilaga 1*. Regeringens förslag till lagtext återges i *bilaga 2*. Någon motion har inte väckts i ärendet.

Bakgrund

Bestämmelser om uttagsbeskattning har funnits i svensk skattelagstiftning sedan 1928 års kommunalskattelag. Utagsbeskattning aktualiseras när tillgångar tas ut ur en näringsverksamhet utan ersättning eller mot en ersättning som understiger marknadsvärdet och detta inte är affärsmässigt motiverat. Beskattning ska då ske som om tillgången avyttrats mot en ersättning som motsvarar marknadsvärdet. Syftet med reglerna om uttagsbeskattning är att upprätthålla företagsbeskattningen genom att säkerställa att obeskattade värden i en näringsverksamhet inte utan beskattning ska kunna föras ut ur näringsverksamheten.

Utagsbeskattning ska också ske när skattskyldigheten i Sverige för näringsverksamheten upphör. Detta kan vara fallet när Sverige förlorar beskattningsrätten till följd av tillämpning av skatteavtal, t.ex. i samband med att ett bolag flyttar sitt säte till ett annat land. I sådana fall ska också avsättningar till periodiseringsfond, ersättningsfond och expansionsfond omedelbart återföras till beskattning.

I en dom den 24 april 2008 (RÅ 2008 ref. 30) i det s.k. Maltamålet har Regeringsrätten slagit fast att uttagsbeskattning och återföring av periodiseringsfondsavsättningar strider mot EG-rätten när beskattning sker till följd av att Sverige har förlorat beskattningsrätten på grund av ett skatteavtal med ett annat land inom EES. Regeringsrätten har ansett att samma beskattningsresultat bör kunna uppnås på ett mindre ingripande sätt genom regler som innebär att beskattningen skjuts upp och alltså inte genomdrivs då den omständighet inträffar som gör att Sverige förlorar beskattningsrätten.

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås bestämmelser om anstånd med betalning av skatt i samband med uttagsbeskattning när Sverige förlorar rätten att beskatta en näringsverksamhet på grund av ett skatteavtal med en stat inom Europe-

iska ekonomiska samarbetsområdet (EES). Det föreslås också att återföring av avsättningar till periodiserings-, ersättnings- och expansionsfond ska ske enligt övriga regler för respektive fondavsättning i stället för att ske omedelbart när en näringsverksamhet inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal med en stat inom EES.

Uttagsbeskattning innebär att de uttagna tillgångarna ska behandlas som om de avyttrats för marknadsvärdet. Enligt förslagen kan den skattskyldige efter ansökan beviljas anstånd med betalningen av den skatt som belöper på de uttagna tillgångarna. Anståndstiden är ett år. Ett nytt anstånd kan högst avse ett lika högt skattebelopp som tidigare anstånd, men kan också avse ett lägre belopp bl.a. om den skattskyldige gjort sig av med tillgångar som har legat till grund för tidigare anstånd. För inventarier och immateriella tillgångar minskar dessutom anståndet successivt under fem respektive tio år, varefter rätten till anstånd helt upphör.

Regeringens förslag är utformat för att upprätthålla avsett skatteuttag genom att förhindra skatteplanering till följd av att uttagsbeskattningen inte kan genomdrivas i samband med uttaget. Regeringen gör mot denna bakgrund bedömningen att de föreslagna lagändringarna inte kommer att påverka de offentliga finanserna i någon nämnvärd utsträckning. Det är sannolikt inte någon större krets av företag som de föreslagna reglerna blir tillämpliga för, och för den kretsen av företag är det dessutom frivilligt att tillämpa reglerna. När företagen väljer att utnyttja möjligheten till anstånd med inbetalning av skatt får antas att de har gjort bedömningen att fördelarna med detta överväger den administrativa börda det för med sig. Skatteverkets merkostnader ska hanteras inom befintliga anslagsramar.

De nya bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas för beskattningsår som påbörjas efter den 31 december 2009.

Utskottets överväganden

Anstånd med inbetalning av skatt i samband med uttagsbeskattning, m.m.

Utskottets förslag i korthet
Riksdagen bifaller regeringens förslag.

Utskottet har inte något att invända mot regeringens förslag och tillstyrker propositionen.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2009/10:39 Anstånd med inbetalning av skatt i samband med uttagsbeskattning, m.m.:

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229),
2. lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483).

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229)¹ dels att 30 kap. 8–10 §§, 31 kap. 20 § samt 34 kap. 16 och 17 §§ ska ha följande lydelse, dels att det i lagen ska införas en ny paragraf, 18 kap. 15 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

18 kap.

15 a §

Om inventarier behandlas som avyttrade på grund av att uttagsbeskattning ska ske enligt bestämmelserna i 22 kap. 5 § 4 eller 5 på grund av ett skatteavtal som har ingåtts med en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, får utöver vad som anges i 15 § det särskilda avdraget inte överstiga det skattemässiga värdet för inventarierna.

Det skattemässiga värdet för inventarier utgörs av en skäligen del av det skattemässiga värdet av samtliga inventarier i näringsverksamheten.

30 kap.

8 §

En juridisk person ska återföra sina avdrag, även om tiden i 7 § inte har löpt ut, om

1. den upphör att bedriva näringsverksamhet,
2. den beskattas i Sverige bara såsom delägare i ett svenskt handelsbolag och handelsbolaget upphör att bedriva näringsverksamheten eller andelen avyttras eller övergår till en ny ägare på något annat sätt,
3. skattskyldigheten för näringsverksamheten upphör,
4. näringsverksamheten inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal,
4. näringsverksamheten inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal *med en*

¹ Lagen omtryckt 2008:803.

stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

5. den upplöses genom fusion eller fission och annat inte följer av bestämmelserna i 37 kap. 17 §,
6. det beslutas att den ska träda i likvidation, eller
7. den försätts i konkurs.

9 §

En enskild näringsidkare ska återföra sina avdrag, även om tiden i 7 § inte har löpt ut, om

1. han upphör att bedriva näringsverksamheten,
2. skattskyldigheten för näringsverksamheten upphör,
3. näringsverksamheten inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal, eller
3. näringsverksamheten inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal *med en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,* eller
4. han försätts i konkurs.

10 §

En fysisk person som är delägare i ett svenskt handelsbolag ska återföra sina avdrag, även om tiden i 7 § inte har löpt ut, om

1. handelsbolaget upphör att bedriva näringsverksamheten,
2. andelen i handelsbolaget avyttras eller övergår till en ny ägare på något annat sätt,
3. skattskyldigheten för näringsverksamheten upphör,
4. näringsverksamheten inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal,
4. näringsverksamheten inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal *med en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,*
5. det beslutas att handelsbolaget ska träda i likvidation, eller
6. delägaren eller handelsbolaget försätts i konkurs.

31 kap.

20 §

Avdraget ska återföras, även om tiden i 19 § inte har löpt ut, om

1. fonden tas i anspråk i strid med bestämmelserna i 10–15 §§,
2. den huvudsakliga delen av näringsverksamheten överläts och inte annat följer av 38 kap. 15 §,
3. den huvudsakliga delen av näringsverksamheten tillfaller en eller flera nya ägare på grund av arv, testamente eller bodelning,
4. den som innehar fonden upphör att bedriva näringsverksamheten,
5. skattskyldigheten för näringsverksamheten upphör,
6. näringsverksamheten inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal,
6. näringsverksamheten inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal *med en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,*
7. den som innehar fonden upplöses genom fusion eller fission och annat inte följer av bestämmelserna i 37 kap. 17 §,

8. det beslutas att innehavaren av fonden ska träda i likvidation, eller
 9. den som innehar fonden försätts i konkurs.

Vad som sägs i första stycket 2–4 gäller inte om avsättningen grundas på en sådan avyttring som avses i 5 § 1–4.

I 23 och 24 §§ finns bestämmelser om att ersättningsfonder i vissa fall får tas över av någon annan i stället för att avdragen återförs.

34 kap.

16 §

En enskild näringsidkares avdrag ska återföras om

1. han upphör att bedriva näringsverksamheten,
2. skattskyldigheten för näringsverksamheten upphör,
3. näringsverksamheten inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal,
3. näringsverksamheten inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal *med en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,*
4. han är begränsat skattskyldig och dör under beskattningsåret, eller
5. han försätts i konkurs.

17 §

Avdrag som en delägare i ett svenskt handelsbolag har gjort ska återföras om

1. handelsbolaget upphör att bedriva näringsverksamheten,
2. andelen i handelsbolaget avyttras eller övergår till en ny ägare på något annat sätt,
3. skattskyldigheten för näringsverksamheten upphör,
4. näringsverksamheten inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal,
4. näringsverksamheten inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal *med en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,*
5. delägaren är begränsat skattskyldig och dör under beskattningsåret,
6. det beslutas att handelsbolaget ska träda i likvidation, eller
7. delägaren eller handelsbolaget försätts i konkurs.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på beskattningsår som påbörjas efter den 31 december 2009.

2 Förslag till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483)

Härigenom föreskrivs i fråga om skattebetalningslagen (1997:483) dels att 19 kap. 6 § ska ha följande lydelse, dels att det i lagen ska införas en ny paragraf, 19 kap. 6 a §, och ett nytt kapitel, 17 a kap., av följande lydelse.

Föreslagen lydelse

17 a kap. Anstånd vid uttagsbeskattning

Förutsättningar för anstånd

1 § I detta kapitel finns särskilda bestämmelser om anstånd med inbetalning av skatt i samband med uttagsbeskattning.

Med skatt avses i detta kapitel slutlig skatt till den del den avser skatt enligt inkomstskattelagen (1999:1229) och egenavgifter som avses i 3 kap. socialavgiftslagen (2000:980).

2 § Skatteverket får efter ansökan bevilja en obegränsat skattskyldig anstånd med inbetalning av skatt om

1. uttagsbeskattning har skett bara på grund av bestämmelserna i 22 kap. 5 § 4 eller 5 inkomstskattelagen (1999:1229),

2. det skatteavtal som avses i 22 kap. 5 § 4 eller 5 inkomstskattelagen har ingåtts med en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES),

3. tillgången eller tillgångarna ingår i en näringsverksamhet inom EES, och

4. den näringsverksamhet som enligt 22 kap. 5 § 4 eller 5 inkomstskattelagen ska beskattas i en annan stat inte har upphört.

Anståndsbeloppet

3 § Anstånd får beviljas högst med ett belopp som svarar mot skillnaden mellan den skatt som fastställts det taxeringsår då inkomsten på grund av uttaget taxeras och den skatt som skulle ha fastställts om denna inkomst inte tagits med vid beräkningen av den skattskyldiges inkomst i inkomstslaget näringsverksamhet.

Anståndsbeloppet får inte överstiga skatten på de tillgångar som vid tidpunkten för ansökan om anstånd finns kvar i näringsverksamheten och omfattas av ansökan.

Skatten på en tillgång utgörs av så stor del av det högsta tillåtna anståndsbeloppet enligt första stycket som den anståndsgrundande inkomsten för tillgången utgör av de ursprungliga anståndsgrundande inkomsterna för de tillgångar som har legat till grund för uttagsbeskattningen.

4 § De lagertillgångar som fortfarande finns kvar i näringsverksamheten ska anses vara de som anskaffats eller tillverkats senast.

5 § Den anståndsgrundande inkomsten för en tillgång utgörs av marknadsvärdet minskat med det skattemässiga värdet vid tidpunkten för uttaget om inte annat anges i 7 §.

6 § Det skattemässiga värdet för inventarier utgörs av en skälig del av det skattemässiga värdet av samtliga inventarier i näringsverksamheten.

7 § Om en tillgång efter tidpunkten för uttaget delvis har övergått till någon annan, utgör den anståndsgrundande inkomsten för den kvarvarande tillgången så stor del av den ursprungliga anståndsgrundande inkomsten som belöper på den kvarvarande tillgången.

För inventarier gäller i stället för det som föreskrivs i första stycket att den anståndsgrundande inkomsten för den kvarvarande tillgången utgör så stor del av den ursprungliga anståndsgrundande inkomsten, minskad med en femtedel varje år nytt anstånd beviljas, som belöper på den kvarvarande tillgången.

Andra stycket gäller även för immateriella tillgångar med den skillnaden att den ursprungliga anståndsgrundande inkomsten minskas med en tiondel varje år nytt anstånd beviljas.

Förfarandet

8 § Anståndstiden är ett år räknat från och med förfallodagen för skatten. Om ett nytt anstånd beviljas, lämnas anståndet för ett år räknat från och med dagen efter den då föregående anståndstid löper ut.

9 § Om förhållandena har ändrats väsentligt sedan anstånd beviljades eller om det finns andra särskilda skäl, får Skatteverket ompröva beslutet om anstånd.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

19 kap.

6 §¹

När det är fråga om skatt som omfattas av anstånd och som *skall* betalas när anståndstiden gått ut beräknas kostnadsränta från och med dagen efter skattens ursprungliga förfallodag till och med den dag betalning senast *skall* ske med anledning av beslutet om anstånd.

Vid anstånd enligt 17 kap. 5 eller 7 § *skall* dock räntan beräknas från och med dagen efter den då anståndet beviljades.

När det är fråga om skatt som omfattas av anstånd *enligt 17 kap.* och som *ska* betalas när anståndstiden gått ut beräknas kostnadsränta från och med dagen efter skattens ursprungliga förfallodag till och med den dag betalning senast *ska* ske med anledning av beslutet om anstånd.

Vid anstånd enligt 17 kap. 5 eller 7 § *ska* dock räntan beräknas från och med dagen efter den då anståndet beviljades.

¹ Senaste lydelse 2006:1429.

Ränta enligt denna paragraf beräknas efter en räntesats som motsvarar basräntan.

6 a §

När det är fråga om skatt som ska betalas på grund av att ett beslut om anstånd enligt 17 a kap. vid en omprövning har upphört, eller beviljats med ett lägre belopp än tidigare, beräknas kostnadsränta från och med dagen efter den dag då den omständighet som föranlett omprövningen inträffade till och med den dag då skatten senast ska betalas med anledning av omprövningsbeslutet.

Ränta enligt denna paragraf beräknas efter en räntesats som motsvarar 125 % av basräntan, dock lägst efter en räntesats om 1,25 %.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010 och tillämpas på beskattningsår som påbörjas efter den 31 december 2009.